



Krátký výběr z několika rozhovorů s bratrem Merkurem, které ELŠ učinila v letech 2013-2016 (<https://els.skauting.cz/archiv/rozhovor-s-br-merkurem/>)

ELŠ: Bratře Merkure, zakladatel naší lesní školy, Jan Remišer-Lon, měl možnost se potkat, či besedovat s bratrem náčelníkem Svojsíkem, případně, jaký měli k sobě vztah?

Merkur: ano, bratr Lon měl velké štěstí na své spolupracovníky a s bratrem Benjaminskem se potkával dosti často, besedovali spolu, předávali si svoje poznatky z hnutí, které v té době nádherně rostlo. Z metodik ABS silně čerpal a nechával se jimi ovlivnit. Lon používal Svojsíkovi návody pro vedení oddílu, proto, jak správně vychovávat mládež a následně také při sestavování instruktorského sboru pro svoji lesní školu, již jako zralý muž. Zakladatel byl Lonovi velkým vzorem, ano byli přátelé.

ELŠ: bratře Merkure, prosím několik vět k založení naší lesní školy. Ví se, že první lesní školu vedl Lon v roce 1946, tehdy, jako 34-letý mladý muž plný síly. Jak se vlastně k vůdcovství na lesní škole dostal?

Merkur: to se tedy musíme vrátit z poválečných let 1946 až do roku 1939, kdy je Lon jmenován tajemníkem Odboru duchovní služby (ODS). Již tehdy se u něj objevují první myšlenky vedoucí k lesní škole a důležitost tohoto rozhodnutí se po Velké válce ukázala, jako neodkladná. S poválečným rozmachem skautingu v našich zemích a s nedostatkem vůdců oddílů a je nutné připomenout, že světová válka byla strašným konfliktem, který trvala šest let a stál život mnoha lidem, se Lon pustil hned v roce 1945 do budování skautské základny v oboře na Červeném Hrádku a následně zde pořádá v letech 1946 a 1947 Oblastní LŠ pod patronací barona Jana Mladoty.

ELŠ: A tvoje absolvence lesní školy? Je s tímto úžasným obdobím počátků naší lesní školy nějak spojená?

Merkur: měl jsem to štěstí, že jsem první lesní školu v roce 1946 absolvoval, a po té všechny další, které jsme pořádali. Moc si vážím příležitosti být Lonovi od počátku takto nablízku. Lesní škola byla v této době čtrnáctidenní, provázelo ji velké množství zajímavých přednášek, silných osobností, diskuzí a celé to bylo úžasnou formací a přípravou na instruktorství.

ELŠ: píše se rok 1968 a skauting se po dvaceti letech žalářů, poprav a zákazů opět nadechuje a zdá se, že stejně, jako celá společnost, očekává svobodný život, demokracii, povolené tábory, lesní školy....Jak jsi tuto dobu vnímal?

Merkur: ano pražské jaro proběhlo. A to nadechnutí celé společnosti bylo nádherné. Ovšem v srpnu 1968 naši zem obsadila vojska Varšavského paktu a začalo být jasné, že tato krásně nabitá svoboda končí a že zákaz skautovat může přijít v podstatě kdykoliv. Přesto se podařilo uspořádat v roce 1968 a 1969 lesní školy a to pod vedením br. Lona. Atmosféra byla parádní a chuť svobodně žít a skautovat u našich frekventantů byla nevídaná.

ELŠ: popojdeme v našem povídání dál až do roku 1989. S tím, že přejdeme smutnou dobu obou zákazů, věznění tvé i Lonovo, neboť toto by dalo samotné na poutavou knihu. Co tedy konec roku 89, samet ...?

Merkur: pro lesní školu, která od roku 1990 nese jméno Ekumenická, pro nás tehdy a pro Vás dnes otevřená názorům a lidem a různosti pohledům, ale v těch podstatných rysech stojící na tradičních pilířích skautingu a v odkazu jejich zakladatelů, přinesla velké množství mladých i starších vůdců hledajících svoji skautskou formaci. Snažili jsme se s dobrou vůlí jejich zájem co nejlépe naplnit. Jedná se o velmi radostné a plodné období, které vlastně přetrvává až do dnešních let. Lesní školou prošli stovky absolventů, navštívili ji desítky opravdu výrazných a to nejenom skautských osobností. Každého, kdo lesní školou prošel, si velmi vážím, podařilo se také navázat dlouholetá přátelství a za sebe musím říct, že mě mezi skauty na ELŠ bývá opravdu krásně.

ELŠ: bratře a ještě skautské semináře, v roce 2016 již 26. v pořadí, kde hledat jejich počátek?

Merkur: vznik těchto setkání inicioval bratr Lon již v roce 1990. Původně byla myšlenka taková, že se jednalo o součást lesní školy, přirozené pokračování, setkávání a vzdělávání absolventů ELŠ. Dnes je to tedy trochu jiné, našich lesoškoláků jsou již stovky a také k salesiánům nejezdí jen oni, ale hlavně mladí lidé, budoucí vůdkyně a vůdci. Za to jsem velmi vděčen. To, že seminář zůstává místem besedním a místem pro mnoha přátelská setkání, v klidné a pohodové atmosféře je také velmi důležité.

ELŠ: a na závěr osobní otázka bratře Merkure. Z čeho jsi měl ve svém skautském životě největší radost?

Merkur: ze všeho. Z celého mého života mám velkou radost. Z těch malých i větších úspěchů. Ze všeho co se nám kdy podařilo. Ze svých přátel, rodiny. Mých pokračovatelů ve vedení lesní školy, ze seminářů plných mladých lidí mám velkou radost, z naší skautské edice, z více jak 20. svazků, které jdou za myšlenkovým základem a metodikou skautingu, za kurzy, které se více, či méně hlásí k odkazu ELŠ, jako je VLK GONG, ČLK Corda a Sursum, tábor sv. Jiří, Collegium...to vše mě naplňuje velkou radostí.